

Dimitrie Bolintineanu cu al său simț vizionar anunța: Viitor de aur țara noastră are/ Și prevăz prin secolii a ei înălțare/ Însă mai-nainte trebuie să știm/ Pentru ea cu toții martiri să murim! (Mircea cel Mare și solii) Aceasta ar reprezenta dacă nu o maximă cel puțin un îndemn pentru cei ce i-au urmat să apere atât fruntariile țării dar, în egală măsură și tradițiile, atacate în principal de hămesii (din toate timpurile) care ajung la putere și au ca unică țintă îmbogățirea personală, nu și apărarea valorilor autentice românești.

Viitorul de aur era clamat, difuzat pe mai toate canalele media de atunci și de propaganda comunistă. Nu că sistemul în sine, translat de la Moscova, ar fi fost nociv în totalitatea lui, așa cum clăbucea Europa Liberă, dar în practică s-a dovedit că nu putea genera acea bunăstare promisă; ca de altfel și cel din prezent care fiind total neproductiv ne apasă doar cu măririi de taxe și impozite spre a susține un aparat administrativ bugetiv, dublu sau triplu față de alte țări care au o populație dublă față de a noastră țărișoară.

Iată că au debutat Jocurile Olimpice 2024 de la Paris, printre altele cu așa zisa Cina cea de taină la propriu, în care au evoluat figuri transgen, LGBT și altele care cu greu se pot asemui cu acea formidabilă figură (pictură) a lui Leonardo da Vinci realizată între 1495-1498. La Olimpiadă era vorba despre sport, nu despre gen. Acolo luptă femei și bărbați, și nu altfel că, dacă la alte probe feminine ar participa bărbați de exemplu, ar fi jale și invers.

Scandalul pe acest subiect este imens, iar scuzele organizatorilor, ca și în cazul prezentării delegației Coreei de Sud ca fiind a Coreei de Nord, nu pot să îl cataloghez la originea intervenției unor tembeli mediatici. Și dacă nu? Jocurile Olimpice din Grecia antică aveau un mesaj clar - mai întâi stoparea oricăror conflicte armate, participarea la acele manifestări sportive fiind prima valoare athletică, fără nicio legătură cu încrâncenările politice.

Revenind la acea imagine absolut denigratoare spre zona creștină care a generat un uriaș val de incriminări, ne putem imagina o societate de tip Sodoma și Gomora? Și atunci focul divin va veni să elimine derapajele societăților care au creat acest tip de comportament la nivel mondial. La noi, un profesor de la Universitatea București a venit îmbrăcat în proporție de 100% în femeie. Pe mai departe, polițiști îmbrăcați în costumație feminină și, in extenso, mulți dintre cei care aplică legea în teritoriu sunt prinși la volan mângâ și în plus și cu ceva droguri în sânge.

Bat-Jocurile Olimpice au inundat o parte a Planetei; de fapt, cei lezați scindând o comunitate cifrată la peste două miliarde de credincioși. Păcat! Franța a reprezentat de-a lungul istoriei Țara

Luminilor, acum fiind a celor întunecate. Acel demers se dă la întors că, de fapt, ar fi o parodie după un pictor olandez - după Leonardo da Vinci - și că în sine nu ar avea nicio legătură cu Cina cea de taină.

Se scoate la tarabă că Leonardo ar fi fost gay. Și în definitiv acel show a fost lipsit de bun gust. Iar pe mai departe că acea imagine ar fi fost un fel de parodie asupra moravurilor umane, oricum fără nicio legătură cu marele eveniment planetar: Jocurile Olimpice. Trebuia să fie găsit și un vinovat - evident extern - care a amplificat nejustificat acest subiect. Cine putea să fie, decât Kremlinul cu a sa propagandă deosebit de penetrantă mai ales în vestul Europei. Iar că acel tablou sugerând, de fapt, o cină a la Dionysos este o încercare de escamatorie a realității.

Așadar viitorul celor care acum îl așază pe pedestalele magnificelor realizări pe toate planurile, pe partea de reprezentare mediatică se dovedește, cel puțin pe acest segment, ca fiind un eșec. Să revenim pe ale noastre plaiuri dâmbovițene, în care degringolada stârnită cu mulți ani în urmă de tanti Katy, fostă sinistră a învățământului, acum își produce roadele muncii ei. Apare când și când pe câte un post TV, într-o casuță; ar trebui pe ce a distrus pe acest segment să fie într-un alt locaș, nu în media, ci undeva pe la Jilava.

Elevi care termină ciclul gimnazial și nu știu să scrie, să citească ori să socotească, lipsa muncii calificate se simte din plin în mai toate domeniile economico-sociale. La inițiative private s-au reînființat așa zisele școli de meserii sau învățământ dual școală/ meserie. Dar la interviuri luate tinerii (evident unii dintre ei) se laudă că nici nu au dorit să dea Bacul, dar la pretenții arată că nu s-ar angaja decât pentru 1.500 € pe lună, net.

E bine să ai pretenții, dar tu cu ce vii pentru a le acoperi? Și cum nu ar fi îndeajuns întreaga degringoladă legislativă actuală, o propunere vine de integrare printre altele și a pușcăriașilor eliberați, spre a dezvolta o afacere cu un ajutor de 50.000 €. Nu-i așa? Să mănânce și gura lor ceva. De pildă, Ministerul Tineretului și Sportului pare, de fapt, un fel de Fata Morgana care există, dar cu cât te apropii de el se tot îndepărtează de la scopul lui inițial și anume de a dezvolta un segment alocat (dedicat) copiilor și tineretului. Este un haos în care doar în ultimii doi ani au fost pierdute fonduri europene de cel puțin un milion de euro. De fapt, Comisia Europeană nu are habar de ce este aici pe la noi. Mai întâi, că ar fi trebuit să stabilească/să verifice, care sunt adrisanții, cine sunt cei cărora ar fi trebuit să li se atribuie, nu cu un amărât de un milion de euro, pentru cei peste un milion de copii/ adolescenți/ studenți, masteranzi, valoarea necesară fiind, după un calcul al meu de peste 150 de milioane de euro.

Bunăoară, în comuna Telega de care mă leagă o serie de investiții (Băile sărate Șoimul), în care am cheltuit în timp spre o jumătate de milion de euro, am încercat, sub conducerea unui fost primar să preiau tabăra de elevi, în care pe vremuri veneau pe serie (patru serii) peste două mii de tineri. Că acolo infrastructura era complet distrusă, și că o investiție serioasă se situa la spre două-trei milioane de euro, dar nu am putut să preiau acel obiectiv, pe motiv că, din punct de vedere juridic, respectivul stabiliment era acaparat de cel puțin patru entități (CJ, Ministerul Sportului și Turismului, Ministerul Familiei și Primăria Telega) și mai știe cine ar mai fi putut să o acceseze. Oricum o halcă importantă din teren a fost revendicată, iar alta, pentru că nu a fost protejată, s-a prăbușit într-un fel de prăpastie, pentru că nu a avut cine să asigure protecția acelei porțiuni de teren.

Ar trebui extrapolat acest dezinteres la nivel național și atunci ne mirăm că tinerii și copiii aleg printre altele drogurile ca o modalitate de a se desprinde de realul, pe care, de fapt, nu îl pot gestiona. Să revenim la zona noastră de încordare. Acum când înotătorul David Popovici, la cei nouăsprezece ani ai lui, a câștigat la Jocurile Olimpice din Franța, două medalii olimpice (aur și bronz), arată spre clasa politică faptul că nu a contribuit cu nimic la dezvoltarea bazelor de antrenament. Ba pe media sunt prezentate baze sportive, dedicate înotului, construite înainte de '90, care acum sunt într-o totală paragină. Vreo două sunt prin Constanța, unde cu ceva ani în urmă trena pe cai mari și la propriu și la figurat pușcăriașul primar Radu Mazăre. Dacă dai puterea unor inculți, ei nu-și urmăresc decât scopurile lor meschine (îmbogățirea). Astfel, pentru Ucraina se acordă sute de miliarde de euro/dolari spre a susține apărarea ei.

Pe la noi sunt alocate către ei ceva miliarde (asistență militară, logistică, IT, combustibil, muniție etc.) că mișună la greu gipane cu numere de Ucraina, ba, pe ici pe colo, comit și ceva ilegalități (imediat mușamalizate), iar noi (adică politicienii noștri instruiți peste hotare) nu putem susține educația și creșterea noilor generații că nu prea avem resurse financiare. Din 185 de tabere școlare acum ar mai fi vreo patruzeci și ceva. Ca să scape de ele Guvernul a transferat 23 de tabere școlare în zona Consiliilor Județene ori spre entități private. Valoarea investițiilor aferente acestora la o primă evaluare se situa undeva spre 100 milioane de euro. Și atunci, de ce să se încarce executivul cu acest balast? Așa că l-a transferat, spre distrugerea lui în timp, iar beneficiarii (elevi, tineri, studenți) să fie îndrumați spre acele manifestări culturale amplu mediatizate, unde se consumă la greu băutură și droguri?

A se înțelege pentru cititor că titlul articolului în sine reprezintă, de fapt, o parodie mergând spre un fel de pamflet, că, de fapt, viitorul oricum este incert, iar aurul care înfierbântă mințile că ar veni dinspre cei care se erijează în conducători efemeri, nu are cum să se reverse spre creștetul alegătorilor, momiți în fel și chip cu creșteri salariale și evident de pensii. La modă acum este plimbat cuvântul reset, care nu există deocamdată în dicționarul român și poate ar fi bine deocamdată, că prea multe neologisme din zona anglo le-am preluat; să aibă și o definiție.

Termenul este legat indisolubil de zona AI, de a reinstala unul sau mai multe programe într-un calculator. În sine resetarea se apleacă asupra tuturor zonelor economico-politice-sociale în care se impune o modificare a direcțiilor de acțiune și în alte segmente decât cele strict limitative ale calculatoarelor. Shelly, președinte! s-a clamat la un festival de muzică. Prin astfel de apariții, de fapt, se prăjesc creierii copiilor. Pe viitor ei vor fi votanți; și ce oare vor vota? Cât de jos a coborât nivelul înțelegerii mediului socio-mental? Nu se pun unu sau mai multe festivaluri, dar, dacă în mod constant acolo, în afară de zona muzicală (ades discutabilă), cu înflăcărări care merg spre paroxism, atunci acele sute de mii de adolescenți cum vor reacționa, de pildă, când s-ar pune problema mobilizării generale spre a apăra granițele țării?

Se vor trezi brusc, deși fără folos, că, de fapt, viața lor a fost altfel clădită și acum își pun o firească întrebare, de ce să meargă pe această cale? Nu vor avea încotro, se vor trezi din beția tinereții; va fi

însă prea târziu. Că atunci când ar fi trebuit să gândească/ acționeze, au fost preocupați de alte lucruri, cumva frivole, ori lipsite de sens. Prea târziu, când ar fi trebuit să gândească asupra viitorului lor, au fost absenți din zona decidenților. Pe o scenă a festivalului de pe litoral (Costinești) un reper s-a afișat fumând un ciot cu cannabis probabil.

Dar acolo era un delir generalizat. Drogatul avea rezervă pentru cel puțin trei zile. Shelly consideră că fumatul în fața a zeci de mii de tineri făcea parte din programul lui. Ba l-a luat și pe Tate, un arhicunoscut corupător de fetițe, care a scăpat de pușcărie în mod ciudat, cel în cauză fiind urcat pe scenă. Mulți tineri (spre 150) au plecat pe târgi sau au avut nevoie de asistență la fața locului. Se pune întrebarea: de ce organizatorii dezmățului nu au fost deranjați de procurori? Un, să zic, eveniment, care, de fapt, nu ar fi trebuit să se întâmple, a fost generat de o grevă a piloților de la Tarom. Pe lângă faptul că această firmă a statului este perdantă pe toate planurile, alături de alte o mie și ceva, cei aflați într-un fel de grevă au generat un alt tip de raportare, angajați ai statului versus noi ca persoane fizice primitivi de nenorociri dinspre cei care sunt salariați să ne apere.

De pildă, așa cum la nervi spunea o doamnă, abia aștept ca soția unuia dintre aviatori să nască. Probabil o voi abandona. Teribilă situație! Dar, dacă la nivel național e-factura și e-TVA, toate societățile voi intra într-o grevă fiscală? Ori marile lanțuri de magazine, salariații lor se vor declara inapți? La nivel național toți vom deveni peste noapte potențial inactivi? Ei, acei piloți au creat, de fapt, o altă nișă, în care se pot ascunde o sumedenie de situații care să blocheze felurite segmente socio-economice. De pildă, copiii lor să nu poată merge la școală/ grădiniță, blocarea tuturor examenelor, dar și a internărilor din spitale și multe, foarte multe situații în care țara noastră - la propriu - poate fi blocată cu pierderi de miliarde de euro. Peste 1.000 de contabili au protestat în fața Guvernului spre a clarifica haosul din legislația în materie privind e-Factura, e-TVA. Primul sinistru pretinde că, de aproape 30 de ani, s-a ajuns la o evaziune fiscală încât, spune el, am fi codași la atragerea de venituri la bugetul statului față de restul țărilor europene.

Mai întâi că aproape toate măsurile legislative post Covid au fost luate fără consultarea specialiștilor din domeniu; ba mai mult, după emiterea ordonanțelor, au trebuit să amâne aplicarea lor; o rușine la adresa specialiștilor care populează structurile de control, că de îndrumare nici nu poate fi vorba. De fapt, au translat obligațiile de serviciu din zona ANAF - firmelor ca să le dea mură în gură documentele justificative mai ales pe e-TVA. Susțin protestatarii, din aproape întreaga țară, că se cunosc evaziioniștii care sunt lăsați în pace. În zona contabilității nu există derapaje de a înregistra operațiunile efectuate de către cei angajați în domeniu. Cei care afectează bugetul sunt cunoscuți ca fiind din zona importurilor, în principal, din porturile constănțene, a TIR-urilor care tranzitează lejer țara noastră dar și arealul ucrainean cantonat pe la noi. Văzând cele de până acum, viitorul de aur al României unde s-ar situa? Suntem în plină vară, nervii autohtonilor sunt întinși la maxim.

Cum ar fi degringolada de pe aeroporturile românești și din alte țări europene, generată de lipsa aviatorilor, dar și insuficienței personalului care ar trebui să asigure mentenanța. Așadar, lipsa unei viziuni asupra succesiunii generațiilor (doar Polonia și Irlanda au interzis avorturile), și importul de migrantă care, în majoritatea lor covârșitoare, (din cauza slabei lor pregătiri) au ocupat doar nișe de comerț, furăciuni și altele asemănătoare nicidecum segmente sociale cu valoare intelectuală ridicată. Sau poate sunt, dar rari, iar ca pondere în PIB-ul Europei aproape spre zero. Un intelectual rasat, Andrei Caramitru, previzionează că peste douăzeci de ani orașele noastre vor fi pe jumătate asiatice. O să fim filipidaci și vietdaci. În viitor, primarii orașelor nu vor mai fi români, ci asiatici. Și explică: în România se nasc pe an cam 170.000 de copii.

Pentru a compensa deficitul va trebui să aducem, acum, nu în viitor vreo 140.000 de migrantă. E mai mult decât cei tineri (români) care intră în câmpia muncii, oricum (față de alte țări, de pildă, Polonia) nu avem cum să compensăm acest deficit. Pe 10 aprilie a.c. s-a votat în Parlamentul European legea legată de migrație, menită a distruge rădăcinile unui neam. Actualele tulburări din Anglia, după ce

au fost ucise trei copilețe de către un individ provenind dintr-o familie de migranți, alături de extragerea unor copii provenind dintr-o familie de rromi, a redeschis un așa-zis dosar ce părea ca fiind închis definitiv. Dar nu atât ne-ar interesa ce votează alții, ci care este conduita reprezentanților noștri trimiși la Bruxelles.

În total, din cei 600 de europarlamentari, 332 au votat pentru metisare, iar 266 împotriva (42 %). Ai noștri, din 33 au votat la vedere, 17 pentru metisare, iar restul s-au abținut ori au lipsit. Niciunul nu a votat împotriva; iar aici avem o lungă listă de iobagi intelectuali.. Desigur, două teme ar trebui să-i preocupe pe actualii (betegi ca inițiative) conducători ai Europei, dar și pe cei de la noi. Creșterea demografică cu măsuri de stimulare concrete și masive, nu ca în prezent, că mimează ceva alocări spre înseminare (o caricatură de inițiativă) și educarea și formarea celor care vor prelua frâiele economice, tehnologice și politice ale României și de ce nu, dacă în viitor va și exista, alegerea celor performanți către această entitate de coordonare pe multiple planuri ale UE.

La acest demers ar trebui în mod logic să vină într-un anumit siaj și media. Dar ce să vezi, această este prea ocupată, pe toate canalele doar de cazul Coldea. Da, un infractor în devenire, un individ care, din cauza slabei lui pregătiri, a derapat spre zona mafiotă, dar noi ca privitori ne dorim să vedem și altceva. Că, de fapt, zburdalnicul Orban al Ungariei a încheiat separat un fel de parteneriat cu Erdogan, că a mai fost și pe la Xi Jin Ping, nu știm cu ce mesaj și acum într-o vizită la Moscova, cu inerenta întâlnire cu Putin. Dacă el, Orban, cu o țară și o populație mică, cu un PIB modest, cu nenumărate probleme interne, sfidează, nu de azi de ieri, ci de mai multă vreme, în mod logic ar trebui luate de către vajnicii protegitori ai intereselor europene măsuri de retorsiune. Dar nu, hlizitorii conducători bruxellezi, nu au niciun fel de reacție evident contondentă, ba în ascuns se pare că sunt de acord cu Orban. Și atunci cum putem privi viitorul care pe zi ce trece ni se prezintă tot mai luminos?

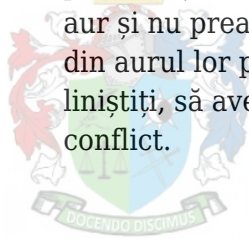
Musai aur

Un veac de aur în prezent trăim
Deciși în corpore, să nu îl părăsim.
Dar vai! Este de fapt translat în vis
Acele idealuri sunt doar în paradis.
Muncesc eroii noștri acum în subteran
Nu minerii, că ei au dispărut în van
E vorba de mișei și trădători de neam
Ce se adună ciucure; cândva îi agream.
Viitor de aur țara noastră are
Pleacă cu mic cu mare, în corpore, peste hotare

Vrem să propășim masiv alte popoare
Că aici nu prea mai este aur nefiind în stare
Să adunăm din zestrea ce ne-a fost lăsată
De înaintași; dar bogățiile's într-o altă haltă.
Gândeam ca bravi conducători să ne adune
Și nicidecum ca în prezent să ne dezbine.
Nu mai visăm la aur că a fost vândut
De toți veneticii pripășiți pe acest ținut
Nu ne mai trebuie că este un blestem
Mai bine hodinim pe prispă și o țuică bem.

Avem aur din belșug și cât cuprinde. Aurul verde, pădurile tocate la greu de firme austriece. Aurul negru (petrol) aproape cât ne este necesar. Apoi aurul volatil, gazele pe care tot austriecii au pus monopol, dar nici americanii (Exxon) nu se bagă, ca să nu se calce pe bătăături. Aurul recoltelor noastre pe care nu știm să le gestionăm. Aurul concret pe care niște trădători l-au înstrăinat către Gold Corporation; în primă instanță și cu patriotismul/profesionalismul unor avocați români, au câștigat procesul cu acest colos, care a procedat la fel și în Africa și în alte țări slăbănoage.

Mai avem și aurul cenușiu, în ani de zile mii de elevi/ studenți câștigând sute de competiții (matematică, fizică, chimie, geografie, IT etc.), aproape toți fiind absorbiți prin felurite mecanisme de marele SAM ori de universități vest europene. Iar noi tot producem aur, ba la recenta Olimpiadă de la Paris am câștigat nouă medalii, din care trei de aur. De fapt, toți sportivii români participați, prin uriașele eforturi depuse, cât și staff-ul tehnic, merită tot aurul din lume. Iar noi cu toții stăm pe aur și nu prea ne dăm seama. E bine că, fără a ne încrâncena precum alții, care declanșează pe ceva din aurul lor precar războaie ori încrâncenări, noi suntem blajini, că aurul din noi face ca să fim liniștiți, să avem o viață normală, cu condiția ca exteriorii noștri să nu ne atragă spre zonele lor de conflict.

ROMÂNIA

*Independența
prin Cultură*
Florian Laurențiu Stoika